

Doli modro more

Čin san oprl oče, zadrhtal v naručji
opazil san lipi, Bribir mi nigdanji
doli modro more, gori trtor vučji
dolci, lihi, gaji, livadi kot v sanji.

Obličil san suzi ča su mi kapale
pomalo na čelo, kot dušica v žmulji
te me iste suzi, dan danaska pale
i peku po telu maternini žulji

Gorele su v strani podažgane travi
senarice cvale suhin liston bilja
z guvna zrnca vukli va mravinjak mravi
svijala se zmija med grmčičen smilja

Kosi su skakali va zelenon gaji
čvrcčali su čvrčki v opaljenih brajdah
pivali slavuji, kot anđeli v raji
gukale grlice kot sopci na gajdah

Se san ja to videl od prvoga trena
su tu lipu raskoš, rodna mi Bribira
čelice su pasle, beli cvet od drena
cinpreši šetali pokraj simitira.

Po tratinah bele ovčice su blele
po stenah va strani verale se kozi
a stare su ženi mužen hlače plele
i priko senokoš peljali se vozi

Kravi su mukale va hrastivih torih
junice stupcale, priželjkujuć bika
lulale se stabla kot barki na morih
odbijale ure z vrha zvonika.

Takoj život tekal, mučno i pomalo
kroz ovi zaselki, brajdi i dolčini
ditenstvi j tu moje zavavik ostalo
protekloj kot voda va brzoj Ričini

Joža Ugrin